

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОКРУЖНИ СУД У ТРЕБИЊУ
Број: 15 0 У 005174 21 У
Требиње, 30.03.2022. године

Окружни суд у Требињу, судија Бојан Стевић, уз судјеловање записничара Данијеле Уљаревић, рјешавајући управни спор по тужби Удружења за борбу против корупције Транспаренцу Интернационал у БиХ, Гајева број 2, Бања Лука, заступан по Срђану Благовчанину, Предсједавајућем Управног Одбора директора (у даљем тексту: тужилац), против Град Требиње, улица Вука Карацића број 2, заступан по Градоначелнику Мирку Ђурићу (у даљем тексту: тужени), због ћутања управе, у предмету захтјева за приступ информацијама, донио је дана 30.3.2022. године,

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава и налаже туженом Граду Требињу, да поступи по захтјеву за приступ информацијама Удружења за борбу против корупције у БиХ“ - Транспаренцу Интернационал БиХ број 02-122-3-1117 од 25.12.2020. године, и донесе одговарајућу одлуку у року од 30 дана од дана достављања ове пресуде.

Одбија се захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора у цијелости.

Образложење

Тужилац, Удружење за борбу против корупције у БиХ“ – Транспаренцу Интернационал БиХ, је поднио тужбу овом суду у управном спору против туженог Град Требиње, а због „ћутања управе“. У тужби се наводи да се тужилац дана 25.12.2020. године, обратио туженом тражећи информације о издвајањима за удружење грађана и фондације, како није било одговора тужилац се обратио градоначелнику, у овом случају другостепеном органу, жалбом због „ћутања управе“, предлажући да другостепени орган жалбу усвоји и наложи да се жалиоцу омогући слободан приступ траженим информацијама. С обзиром на то да је од достављања жалбе протекао рок од 60 дана а да није заprimљена одлука другостепеног органа, упућен је захтјев за доношење управног акта у року од 15 дана у смислу члана 17. Закона о управним споровима РС, па како надлежни орган у законом прописаном року и у накнадном року није донио одговарајући управни акт, по тужиоцу су испуњени услови за покретање управног спора. Ради тога подноси тужбу и предлаже да овај суд тужбу усвоји и донесе одговарајућу одлуку у смислу чл 31. ст. 4. Закона о управним споровима, те обавезе туженог да накнади тужиоцу трошкове управног спора и то трошкове судских такси на тужбу и пресуду.???

P-0443/22
6.4.2022.

Тужени град Требиње је доставио одговор на тужбу, предлажући да се иста одбије у цијелости као неоснована уз обавезивање тужиоца на накнаду трошкова вођења поступка. У одговору на тужбу се наводи да је одлуком о начину одабира пројеката утврђен поступак, критериј начин оцјењивања и праћења реализације пројеката организације приликом расписивања јавног позива, донесен је и одговарајући правилник и наводи се да се Град Требиње у потпуности придржава наведених аката а информације о средствима која се додјељују удружењима грађана објављују на интернет страници Града Требиње те да се тужилац није морао обраћати граду Требиње, већ је на тај начин могао добити тражене информације. Уз одговор на тужбу достављен је и јавни позив од 26.12.2019. године, одлука о расподјели средстава од 25.04.2019. године, одлука о начину одабира пројекта, правилник о јавном позиву, критеријумима и начину оцјењивања пројеката, те записнике са састанака Комисије за оцјену и избор пројеката од 01.02.2019. године и 24.04.2019. године.

Након увида у комплетан спис предмета ове управне ствари, увида у тужбу, одговор тужене стране, по одредбама члана 30. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“, број 109/05, 63/11- у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци ове одлуке из следећих разлога:

Слобода приступа информацијама је регулисана Законом о слободи приступа информацијама БиХ („Службени гласник БиХ“ 28/2000, 45/2006, 102/2009 и 62/2011), те Законом о слободи приступа информацијама ФБиХ („Службени гласник ФБиХ“ број 32/2001 и 48/2011), Законом о слободи приступа информацијама Републике Српске – („Службени гласник Републике Српске“ број 20/2001) и Законом о слободи приступа информација БиХ у Брчко Дистрикту („Службени гласник БД-БиХ“ број 26/2004).

Закон о слободи приступа информацијама у Републици Српској омогућава право приступа информацијама које су под контролом јавног органа сваком физичком и правном лицу, а сваки јавни орган има одговарајућу обавезу да објави такве информације. Ово право приступа подлијеже само формалним радњама и ограничењима, како је утврђено у овом закону (члан 4. Закона о слободи приступа информацијама Републике Српске).

Слобода приступа информацијама као саставни дио права на слободно изражавање утврђена је чл. 10. Европске конвенције о људским правима. То је основно демократско право грађана које омогућава контролу изабраних представника и штити од злоупотребе, које право је прописано у бројним међународним документима.

Захтјеви за приступ информацијама се подnose оном јавном органу за којег подносилац захтјева сматра да је надлежан (члан 11. истог закона).

По пријему захтјева за приступ информацији надлежни јавни орган предузима све редовне мјере да прикупи захтјеване информације и размотри све чињенице и околности које су значајне за обраду захтјева (став 1. члана 14. истог закона).

Сваки јавни орган именује службеника за информисање који обрађује захтјеве сачињене у складу са овим законом. Након именовања службеника за информисање, његово име и подаци за контакт се достављују Омбудсмену Републике Српске (члан 19. истог закона).

У конкретном случају подносилац захтјева за приступ информацијама, у овом поступку тужилац, обратио се дана 25.12.2020. године, Граду Требиње, тражећи достављање информација о средствима која је током 2019 и 2020. године Град Требиње по разним основама додјеливао удружењима грађана и фондацијама, које информације би укључивале назив удружења грађана / фондације, основ за добијање средстава, износ средстава и извјештај о реализацији за пројекте који су реализовани.

Тужени није поступио по захтјеву за достављање информација, није поступио ни по жалби због ћутања администрације од 11.03.2021. године, ни по захтјеву за доношење управног акта у смислу чл 17. Закона о управним споровима од 3.6.2021. године.

Без значаја су наводи из одговора на тужбу да је тужилац могао добити тражене информације и да се није обратио Граду Требиње за достављање истих, због тога што се информације о средствима која се додјелују удружењима грађана и фондацијама транспарентно објављују на интернет страници града Требиње у форми одлуке о расподјели средстава буџета Града Требиње намијењих за пројекте удружења грађана и фондација. Такође је без значаја достављање свих прилога уз одговор на тужбу, записника, одлука и осталог, јер су то у ствари информације које је поред осталог Град Требиње требао доставити на захтјев тужиоца број 02-122-3-117 од 25.12.2020. године.

У овом конкретном случају тражења информација о средствима додјелимим удружењима грађана и фондацијама, поступљено је противно Закону о слободи приступа информацијама због потпуно пасивног држања туженог и неодговарања на захтјев.

У случају да је тужени након пријема захтјева за приступ информацијама сматрао да није у могућности да удовољи захтјеву, био је дужан у складу са чл. 12. Закона о слободи приступа информацијама обавијестити подносиоца захтјева да захтјев не може да буде обрађен, што није учињено, већ је захтјев у потпуности игнорисан.

Поступак приступа информацијама је прописан у одредбама чл. 11. до 16. Закона о слободи приступа информацијама, па је тако одредбом чл. 12. ст. 1. прописано да у случају ако јавни орган није у могућности да удовољи захтјеву због недостатка формалних услова, он ће, што је прије могуће, а најкасније осам дана од дана пријема захтјева писмено обавијестити подносиоца захтјева када је такво обавјештавање могуће, да захтјев не може да буде обрађен из наведених разлога. Овим дописом ће обавијестити подносиоца о могућности подношења жалбе одређеном органу коме жалба треба да буде упућена, укључујући неопходне податке, те о праву обраћања омбудсмену РС. Према томе, у конкретном случају обавјештење, односно допис има се сматрати управним актом против којег је дозвољена жалба, што произилази и из напријед наведене одредбе чл. 12. Закона о слободи приступа информацијама, а такође је и из одредбе чл. 14. ст. 3. истог закона видљиво да је надлежни јавни орган у случају одбијања приступа информацијама дужан да о томе дописом обавјештава подносиоца захтјева.

Није спорно да тужени није доносио никакав акт, да није било вођења управног поступка, јер је тужени сматрао да зато нема основа, из чега произилази да су наводи тужбе у цјелости тачни. Како је тужилац поднио захтјев за приступ информацијама, а тужени није доставио одговор у законом предвиђеном року од 15 дана, па како ни након ургирања захтјева није за примљен никакав одговор, тужилац је упутио жалбу због

ћутања управе. Обзиром да је од дана пријема жалбе протекао рок од 60 дана, а тужилац није запримио одлуку другостепеног органа по жалби, тужилац је упутио захтјев за доставу одлуке по жалби у складу са одредбом чл. 17. ст. 1. ЗУС-а, па како ни по том захтјеву није донијет одговарајући акт, тужилац је имао основа да покрене управни спор у складу са одредбом чл. 17. ЗУС-а.

Тужилац је покренуо управни спор, а из наведеног произилази да се у конкретном случају ради о „ћутању администрације“, па је овај суд тужбу усвојио и наложио туженом органу да поступи по захтјеву за приступ информацијама и донесе одговарајућу одлуку у складу са одредбама члана 31. став 4. ЗУС-а.

Суд је одбио захтјев за накнаду трошкова управног поступка из разлога што тужилац у захтјеву није одређено навео трошкове за које тражи накнаду, што је био дужан у смислу одредбе чл. 396. ст. 2. ЗПП-а ("Службени гласник Републике Српске", број 98/03 до 61/13), који пропис се у управним споровима примјењује у складу са одредбом чл. 48. ЗУС-а.

Записничар
Данијела Уљаревић

